

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De beneplacito Dei, & confidentia in aduersis habenda. VIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

fructus, & puriori inde conscientia, cum gratiarum actione prandio facto resurges. Ibi cum debita mensura & maiori disciplina, necessitas sumitur naturæ, & superflua refecantur. Ibi susurria nullatenus audiuntur, sed verbum Dei sine murmure cum silentio pertractatur.

3. Qui autem in priuato libenter comedunt infirmitate non cogente aut disciplinam fugitant, aut gula vincuntur. Officiales, propter hospites & necessitates urgentes, sapius adesse non possunt. Bonum tamen exemplum in edendo & loquendo, alijs dare tenentur: ne occasione officij liberiore effecti, extra disciplinam tendant, qui ceteros sub disciplina seruare iubentur.

CAPVT VII.

De fabulis & otio vitandis.

1. **P**randio facto ori tuo frenum impone, quia tunc promptior est homo ad loquendum & ridendum. Memor sis pauperis *Luc. 16.* Lazari, ab Angelis in sinum Abrahæ deportati; qui hîc in egestate magna & doloribus vixit. Diues autem delicijs & scurrilitatibus vacans, sepultus est in inferno nunquam inde exiturus.

2. Disce formam vitamque Iesu, in omni humilitate & simplicitate cordis imitari. Tolle quoque quotidie crucem tuam vincendo tuos defectus, ac tentationibus viriliter resistendo. Nam corpore refecto, caro plus tentat, ideo laboribus & studijs est refrenanda diurnis. Si grauiora non potes agere, fac libentissimè parua. Numquam otio vaces, neque fabulis delecteris. Custodiam tibi & bonum exemplum fratri exhibere teneris.

CAPVT VIII.

De beneplacito Dei, & confidentia in aduersis habenda.

1. **I**n omni igitur re facienda intus vel foris, beneplacitum Dei perquire: & eius honorem maiorem, omnibus vtilitatibus tuis præpone. Dum triste aliquid aduersum que occurrerit, ne paucos repentino timore: sed ad Dominum humiliter confuge, qui non *Indith. 6.* deserit sperantes in se. Nam de se præsumentes Deus humiliat, & confundit in sua astutia confidentes. Omnes electi aduersis multis probati sunt, & quotidie probantur, vt in veritate humiliati & purgati in præsentibus, in futuro gloriosius exaltentur.

2. Quando in aliquo excedis, non concidat cor tuum: nec desperes consuetudine praua vel subita commotione deuietus. Sed agnosce reatum tuum, confitereque delictum; proponens firmiter emendare & cauere de cætero, prout oportet. Præsumptuosus

citò desperat in aduersis ; humilis verò contemptus & exprobratus, magis in Deo confidit, oppressusque conualefcit. Qui honores non desiderat, nec propria commoda quærit, securus & gaudens pergit vbiq̃. Angustias patietur, quisquis terrena sectatus.

3. Ex charitate fraterna & obedientia sancta relinque priuata, & fac quæ tibi senseris aduersa. Omnia supplebit Dominus; & multo melius, quàm tu poteris cogitare. Si iniuria tibi fit, pensa quia bene meruisti. Libenter iniurias remitte à quocunq̃ iniustas, vt Deus iterum tibi cunctas dimittat offensas. Cum audieris aliquem tibi durius loqui, noli contendere verbis austeris; sed patienter fer fratris infirma, & indisciplinatum doce ratione prudenti. *Quis verbo non offendit, ille perfectus est vir*, ait beatus Iacobus. Vtinam tot bona & sancta verba studeas proferre, quot priuata vana dixisti. In recompensatione igitur leuium nocentiumque verborum, tace compunctus, vel loquere solertiori modo prauus.

Iacobi 3.

CAPVT IX.

De examinatione conscientie completorio finito.

1. **S**ero iam factò, examinanda est conscientia de statu defectu hodierni, si solito pigrior vel feruētior extitisti. Non parca tibi ipsi in defectibus corrigendis, sed argue, quæ propria iniquitate commisisti. Tu reus es, tu hæc & illa fecisti. Recogita, quid in choro, quid in Missa, quid in conuentu, quid in mensa, quid foris, quid in cella hodie egisti vel omisisti.

Confessio
oris ex vera
contritione vni-
cus num-
mus no-
ster.

Psal. 31.

2. Quando totum emendabis? Quando satisfacies Deo, & Angelis eius, & hominibus? Debitor es omnium: & ad soluenda debita peccatorum, vix vnum habes integrum nummum. Quis est iste nummus? Confessio oris, ex vera contritione cordis. Loquere ergo cum Propheta, pro venia impetranda: Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno. Siquidem tempus magis opportunum ad recollectionem cordis, varijs occupationibus per diem distracti, videtur esse hora completorij, ad quietem sanctæ vacationis pro serenatione conscientie purgandæ deputata.

Matt. 5.
& 25.

3. Væ illi, qui hanc horam negligenter præterit, & de die in diem, de hora in horam locutiones protrahit; & statum cordis moresque & actus vix semel in die examinat, quod omni hora facere necessarium foret. Quamuis enim tu negligas intima tua discutere, Deus tamen nil patietur inultum abire. Vsq̃ ad minimum namque quadrantem, exiget talentum tibi commissum. Dedit siquidem vnicuique sensus, & legem vitæ ac disciplinæ

con-